

חנה המכבית

ועוד גזרו, שכל מי שנושא אישה
תיבעל להגמון תחלה,
ואחר כך תחזור לבעלה.

ונהגו בדבר הזה
שלוש שנים ושמונה חודשים
עד שנשאת בתו של יוחנן
כהן גדול,

כיון שרצו להוליכה
אצל אותו ההגמון.

פרעה ראשה,
וקרעה בגדיה,
ועמדה ערומה בפני העם.

מיד נתמלא יהודה ואחיו חמה עליה
ואמרו הוציאוה לשריפה,
ואל יתגלה דבר זה למלכות,
מפני סכנת נפשות,
שהעיזה פניה להיות ערומה
בפני כל העם הזה.

אז אמרה לו:
היאך אתבזה לפני אחי ורעי,
ולא אתבזה בעיני ערל וטמא,

שאתם רוצים למעול בי,
ולהוליך אותי לשכב אצלו.

כיון ששמע יהודה וחבריו כך
נועצו יחדיו להרוג ההגמון.
מיד הלבישו הנערה בלבוש מלכות,
ועשו חופה של הדס,
מבית חשמונאי עד ביתו של הגמון,
ובאין כל בעלי נבל
וכינור ובעלי זמר
והיו מזמרים ומרקדים
עד שבאו לבית ההגמון.

כיון ששמע ההגמון כך
אמר לשריו ועבדיו: ראו אותם
שהם מגדולי ישראל,
מזרע אהרן הכהן,
כמה הם שמחים לעשות רצוני.
ראויים הם לכבוד גדול.

וצווה להוציא חוץ שריו ועבדיו
ונכנס יהודה וחבריו עם אחותו
אצל ההגמון וחתכו ראשו
ובזזו כל אשר לו.

אוצר המדרשים, חנוכה עמוד 19